

Sygn. akt I C 962/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2012 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Damian Czajka

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2012 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych w W.

przeciwko A. K. (1), R. K. i A. K. (2)

o zapłatę 5.455,21 zł

powództwo oddała.

Sygnatura akt I C upr 962/12

UZASADNIENIE

Agencja Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. wniosła o zasądzenie od pozwanych solidarnie A. K. (1), R. K. i A. K. (2) 5 455,21 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 listopada 2010 r. od 3 578,16 zł i od dnia wniesienia pozwu od 1 887,05 zł wraz z kosztami postępowania. W uzasadnieniu żądania wskazała, że dochodzone roszczenie stanowi zadłużenie strony pozwanej względem powodowej Agencji, z tytułu opłat czynszowych za zajmowane przez nich mieszkanie położone w (...)/1, wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Pomimo wielokrotnych wezwań do uregulowania zadłużenia, obejmującego okres od czerwca 2005 r. do grudnia 2007 r. wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie, strona pozwana nie wywiązała się z obowiązku zapłaty.

Pozwani wnosząc o oddalenie powództwa zarzucili, że 29 kwietnia 2011 r. zapłacili stronie powodowej, z tytułu zaległości czynszowych, 3 590 zł, uznając w tej części swoje zadłużenie. Po dokonaniu zapłaty powodowa Agencja potwierdziła pisemnie fakt uregulowania zadłużenia, oświadczeniem z 13 czerwca 2011 r. Odnośnie pozostałej części roszczenia pozwani podnieśli zarzut przedawnienia, wskazując, że upłynął już trzyletni termin określony w art. 118 kc, co powoduje niemożność dochodzenia także skapitalizowanych odsetek za opóźnienie.

Odpowiadając na sprzeciw pozwanych, powodowa Agencja przyznała, że 2 maja 2011 r. otrzymała od strony pozwanej wspomniane 3 590 zł, które zaliczyła, uwzględniając wówczas istniejące zadłużenie w wysokości 5 616,28 zł, na poczet należności głównej - 3 578,16 zł oraz pozostałe 11,84 zł na rzecz należnych odsetek za opóźnienie. Do zapłaty pozostaje zatem zgłoszona suma skapitalizowanych odsetek, które w jej ocenie nie uległy przedawnieniu.

Sąd ustalił:

Na podstawie umowy najmu lokalu z 26 lutego 1992 r. strona pozwana zobowiązania jest do zapłaty na rzecz Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. należności czynszowych, terminach do 10 dnia każdego kolejnego

miesiąca, z góry. W okresie od 10 czerwca 2005 r. do 10 grudnia 2007 r., pomimo sukcesywnych wezwań do zapłaty czynszu, powstało po stronie pozwanej zadłużenie, z tego tytułu, na łączną kwotę 3 578,16 zł.

Wezwaniem z dnia 29 listopada 2010 r. powodowa Agencja wezwała A. K. (1) do zapłaty powyższego zadłużenia czynszowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, skapitalizowanymi na dzień sporządzenia wezwania, na sumę 1 877,05 zł.

Dowód:

- umowa najmu z 26.02.1992 r. (k.7-8),
- wezwania do zapłaty wraz z zestawieniami zadłużenia (k.9-17).

Poleceniem przelewu z dnia 29 listopada 2011 r. A. K. (1) uiszczył na rachunek strony powodowej 3 590 zł, z tytułu zaległości czynszowych.

Dowód:

- polecenie przelewu (k.35).

Sąd zważył:

Opisany wyżej stan faktyczny sporu Sądu ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dowody z odpisów dokumentów, które w zasadzie nie były między nimi sporne.

Zgodnie z art. 354 § 1 kc dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Wobec jednak treści art. 117 § 2 kc stanowiącego, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia, oraz art. 118 kc ustalającego trzyletni termin dla przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe, zobowiązanie pozwanych do zapłaty zaległości czynszowych za czas od czerwca 2005 do grudnia 2007 r., od 11 grudnia 2010 r. miało charakter niezupełny. Jako, że po tej dacie strona pozwana mogła uchylić od wykonania obowiązku, tym samym, stan opóźnienia w spełnieniu świadczenia ustał, przedawnieniu uległy także naliczone od należności głównej odsetki ustawowe. Pogląd ten znalazł potwierdzenie z orzecznictwie Sądu Najwyższego, m.in. w uchwale z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 42/04 (LEX 141130). Istotne jest w okolicznościach sporu również to, że zapłata zadłużenia głównego nastąpiła po terminie jego przedawnienia, zatem odsetki od niego naliczone nie zyskały samodzielnego bytu, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 stycznia 2012 r. w sprawie I CNP 22/11 (LEX 1170206).

Mając to na uwadze Sąd powództwo oddalił w całości.